

На основу члана 23. став 2. Закона о девизном пословању („Службени гласник РС“, бр. 62/2006, 31/2011, 119/2012, 139/2014 и 30/2018) и члана 14. став 1. тачка 9) и члана 34. тачка 9) Закона о Народној банци Србије („Службени гласник РС“, бр. 72/2003, 55/2004, 85/2005 – др. закон, 44/2010, 76/2012, 106/2012, 14/2015 и 40/2015 – одлука УС), Извршни одбор Народне банке Србије доноси

О Д Л У К У
О УСЛОВИМА ПОД КОЈИМА И НАЧИНУ НА КОЈИ РЕЗИДЕНТИ МОГУ
ОДОБРАВАТИ ФИНАНСИЈСКЕ ЗАЈМОВЕ НЕРЕЗИДЕНТИМА И
ДАВАТИ ЈЕМСТВА И ДРУГА СРЕДСТВА ОБЕЗБЕЂЕЊА ПО
КРЕДИТНИМ ПОСЛОВИМА СА ИНОСТРАНСТВОМ И КРЕДИТНИМ
ПОСЛОВИМА ИЗМЕЂУ НЕРЕЗИДЕНАТА

1. Овом одлуком прописују се услови под којима и начин на који резидент – правно лице може одобравати финансијске зајмове нерезиденту – дужнику и давати јемства и друга средства обезбеђења по кредитним пословима са иностранством и кредитним пословима између нерезидената.

2. Резидент – правно лице може одобрити финансијски зајам нерезиденту – дужнику са седиштем у држави чланици Европске уније.

Резидент – правно лице може одобрити финансијски зајам и нерезиденту – дужнику који нема седиште у држави чланици Европске уније, под условом да је тај нерезидент у његовом већинском власништву.

3. Резидент – правно лице може давати средства обезбеђења у корист нерезидента – кредитора по кредитним пословима које за свој рачун обавља с нерезидентима.

Резидент – правно лице може давати јемства и друга средства обезбеђења у корист нерезидента – кредитора по кредитним пословима између другог резидента и нерезидената са седиштем у држави чланици Европске уније, као и по кредитним пословима између нерезидената са седиштем у држави чланици Европске уније.

Резидент – правно лице може давати јемства и друга средства обезбеђења у корист нерезидента – кредитора по кредитним пословима између другог резидента и нерезидента који нема седиште у држави чланици Европске уније.

Резидент – правно лице може давати јемства и друга средства обезбеђења у корист нерезидента – кредитора по кредитним пословима између нерезидената који немају седиште у држави чланици Европске уније, под условом да је нерезидент – дужник у већинском власништву тог резидента.

4. При одобравању финансијског зајма из тачке 2. ове одлуке и давању јемстава и других средстава обезбеђења из тачке 3. ст. 2. и 4. ове одлуке, резидент – правно лице дужан је да уговори и од нерезидента прибави инструменте обезбеђења наплате потраживања.

5. Резидент – јавно предузеће и правно лице с државним капиталом или правно лице које је у процесу реструктурирања или приватизације може обављати послове из тач. 2. и 3. ове одлуке само на основу сагласности Владе.

6. Народна банка Србије може, ради очувања јавног интереса и/или финансијске стабилности, решењем на одређени рок ограничити резиденту обављање послова из тач. 2. и 3. ове одлуке, на основу оцене оправданости ограничења у појединачном случају (начело појединачне процене), водећи рачуна о остваривању циљева због којих се та ограничења утврђују (начело таргетираности) и сразмерности тих ограничења, а посебно имајућу у виду следеће:

– ефекте одобравања финансијског зајма нерезиденту или давања јемства и других средстава обезбеђења у корист нерезидента – кредитора у смислу ове одлуке који могу довести до прекомерног прилива или одлива капитала из Републике Србије;

– солвентност и ликвидност зајмодавца и зајмопримца у смислу ове одлуке или резидента који у смислу те одлуке јемчи или даје средства обезбеђења у корист нерезидента – кредитора, укључујући њихову задуженост у односу према капиталу;

– адекватност датих јемстава и других средстава обезбеђења и прибављених инструмената обезбеђења наплате потраживања које резидент даје, односно прибавља у смислу ове одлуке.

7. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ИО НБС бр. 66
28. априла 2018. године
Београд

Председавајућа
Извршног одбора Народне банке Србије
Г у в е р н е р
Народне банке Србије

др Јоргованка Табаковић, с.р.